

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14438/2025
29.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Весне Мاستиловић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Јоаким Харди, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Звонко Сабо, адвокат у ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3063/24 од 18.06.2025. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3063/24 од 18.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3063/24 од 18.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, судска јединица у Кули П. 2076/2021 од 28.06.2024. године, тужбени захтев тужиле делимично је усвојен (став 1). Обавезана је тужена да тужилци исплати износ од 19.702,50 евра и то (став 2): на име повраћаја дугованог, а по Предуговору о купопродаји некретнина од 17.06.2014. године износ од 10.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 18.06.2014. године до исплате (став 3); на име неисплаћених закупнина по Уговору о закупу пољопривредног земљишта од 03.03.2015. године износ од 6.450 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате и износ од 324.800,00 динара на име закупнине за 2021. годину са законском затезном каматом од 01.11.2021. године до исплате (став 4), све наведено у року од 15 дана под претњом извршења (став 5). Одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на износ од 10.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате од 17.06.2014. године до 18.06.2014. године (став 6). Одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на износ од 6.450 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате од 12.08.2021. године до 28.06.2024. године, као дана пресуђења (став 7).

Обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове поступка у износу од 534.488,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате (став 8). Одбијен је предлог тужиље за ослобађањем од плаћања судских такси у овом поступку (став 9).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3063/24 од 18.06.2025. године, делимично је усвојена жалба тужене и првостепена пресуда је укинута у делу одлуке о захтеву за исплату на име неисплаћених закупнина по Уговору о закупу пољопривредног земљишта од 03.03.2015. године и трошковима поступка (став 4. и 8. изреке), и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је у преосталом побијаном, а неукинутом делу (став 3. изреке) првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у ком је првостепена пресуда потврђена (став 3. изреке), тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 - др. закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажном пресудом у побијаном делу обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 10.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 18.06.2014. године до исплате. Према образложењу другостепеног суда, парничне странке су закључиле предуговор о продаји непокретности, али наведени уговор представља симуловани правни посао, будући да је права воља уговорних страна била да тужиља заједно са својим супругом, да зајам туженој, па је уговор о зајму дисимуловани правни посао. Како тужена није вратила тужиљи позајмљена новчана средства у износу од 10.500 евра, другостепени суд налази да је правилна одлука првостепеног суда у том делу, због чега је одбио жалбу тужене.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. У ревизији нису наведени разлози који би указивали на изузетну дозвољеност ревизије. Ревидент истиче да није учествовао у преговорима поводом закључења предуговора о продаји непокретности, те да такав уговор није ни настао, указујући на постојање неспоразума у погледу природе правног посла. Ревизијом се, у суштини, побија утврђено чињенично стање, што не представља дозвољен разлог за изјављивање ревизије из члана 404. ЗППа. Нису од значаја на изузетну дозвољеност ревизије одлуке Врховног касационог суда, Привредног апелационог суда и Апелационог суда у Новом Саду на које се позива ревидент, имајући у виду да су наведене одлуке засноване на другачијем чињеничноправном основу и не могу указивати на потребу за уједначавањем судске праксе. У ревизији се посебно не истиче која то правна питања

треба размотрити у интересу равноправности грађана или општем интересу, нити у ком делу је потребно ново тумачење права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета дана 13.07.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 10.500,00 евра.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић